

Úřad městské části města Brna

Brno-Židenice

Odbor majetku, dopravy a životního prostředí

SP. ZN.: SZ BZID 25582/25/2

VYŘIZUJE: Ing. Anna Janáčková

Brno 12.11.2025

Č. J.: BZID 26494/25/OMDŽ/Jana

TEL./E-MAIL: 548 426 126

janackova@zidenice.brno.cz

ROZHODNUTÍ O ODMÍTNUTÍ ČÁSTI ŽÁDOSTI

Úřad městské části města Brna Brno-Židenice (dále jen „**povinný subjekt**“) jako povinný subjekt ve smyslu ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**informační zákon**“), v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 a ve spojení s ustanovením § 8a odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodl, že žádosti o poskytnutí informací ze dne 29.10.2025 od žadatele [REDAKCE], ve které požaduje informace cit.

- 1) „1/ K jakému dni byla podána žádost o zřízení VPS u subjektu, jež má v souvislosti se zřízením VPS uvedeno na dodatkové dopravní tabulce (svislé dopravní značení) RZ = 7B4 4439?
- 2) 2/ Jaká byla docházka úřední osoby jednající ve shora uvedené věci, pí Věry Hlávkové, dne 22.10.2025, tj. kdy počala toho dne její pracovní doba, kdy byla přerušena, kdy skončila, kdy čerpala přestávku na odpočinek, kdy příp. odešla k lékaři atd.? Ke žádosti ad 2/ uvádím, že se nejedná o zásah do soukromí oné úřední osoby, nýbrž o realizaci kontroly veřejné správy, jíž vykonává, neboť dne 22.10.2025 (středa = úřední den) tato osoba dopoledne nebyla na pracovišti k osobnímu jednání pí Miluše Kyzlinkové přítomna, resp. měla zástup, leč v čase 13:53 toho samého dne vypravila dlouhosáhlý email, který nenasvědčuje ani v nejmenším tomu, že daná úřední osoba ten den nebyla na pracovišti přítomna, tj. sepsat onen email bylo časově náročné natolik, že se jeví popsaná nepřítomnost oné úřední osoby iluzorní“.

se částečně nevyhovuje a žádost se v bodě 2 odmítá.

Odůvodnění

Dne 29.10.2025 byla povinnému subjektu doručena žádost o poskytnutí informací, ve kterých žadatel žádal o poskytnutí informací citovaných výše.

Povinný subjekt částečně odmítá žádost vedenou pod bodem č. 2.

Podle ustanovení § 2 odst. 1 informačního zákona jsou povinnými subjekty, které mají podle tohoto zákona povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti, státní orgány, **územní samosprávné celky a jejich orgány** a veřejné instituce.

Z ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona plyne, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě **o odmítnutí části žádosti** (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Právo na informace je jedním ze základních lidských práv. Právním předpisem, kterým je v České republice realizováno právo na svobodný přístup k informacím, je zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Postup při vyřizování písemných žádostí o poskytnutí informace je upraven v ustanoveních § 14 a 15 informačního zákona. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na zákonná ustanovení poskytnutí informace v souladu se žádostí. Omezení práva na informace je přesně vymezeno v ustanoveních § 7 až 12 informačního zákona. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací.

Podle čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv a svobod publikované pod č. 2/1993 Sb. má podle odst. 1 každý právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá pověst a chráněno jeho jméno, podle odst. 2 má každý právo na ochranu před **neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života**, a podle odst. 3 má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě.

Ustanovení § 8a odst. 1 vymezuje ochranu osobních údajů. Podle tohoto ustanovení citlivé informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, **soukromí fyzické osoby** a osobních údajů povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy upravujícími jejich ochranu. Povinný subjekt tedy při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací. Za osobní údaj se považuje **jakýkoli údaj, který buď** v původním tvaru nebo po provedeném zpracování lze vztáhnout k určenému nebo určitelnému subjektu údajů. Pokud jsou tedy v žádosti požadovány údaje týkající se fyzické osoby, jejich poskytnutí by vedlo k **rozporu s ochranou soukromí a rodinného života této osoby**.

Z výše uvedeného tak vyplývá, že zde nastává rozpor mezi základními právy, a to právem na ochranu soukromí, a právem na poskytnutí informací.

Při aplikaci zákonných ustanovení informačního zákona nelze zapomínat rovněž na předpisy vyšší právní síly, v tomto konkrétním případě na usnesení č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“). V souvislosti s právě uvedeným přistoupil povinný subjekt k testu proporcionality, a to mezi zcela obecně stanoveným právem na informace zakotveným v čl. 17 odst. 1 Listiny na jedné straně a na straně druhé právem na ochranu týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů (§ 8a odst. 1 informačního zákona) a právem každého na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a rodinného života (čl. 10 odst. 2 Listiny).

Vhodnost omezení požadované informace, resp. její částečné neposkytnutí, odůvodňuje povinný subjekt ochranou soukromí a osobních údajů zaměstnance podle § 8a informačního zákona. V tomto případě se jeví jako potřebné neposkytnout požadovanou informaci, protože neexistuje jiné, méně omezující opatření, které by mohlo dosáhnout stejného cíle. Povinný subjekt uvádí, že již sama skutečnost, že správní orgán neodmítl žadatelovu žádost jako celek, dokazuje, že se povinný subjekt snažil v co největší míře vyhovět jeho žádosti a naplnit tak žadatelovo právo na informace. Povinný subjekt provedl porovnání omezovaného práva na informace podle čl. 17 odst. 1 Listiny a práva na ochranu osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů. Povinný subjekt uvádí, že je třeba (v souladu s rozhodovací praxí Ústavního soudu i Evropského soudu pro lidská práva) reflektovat – a to i při aplikaci komentovaného ustanovení § 8a informačního zákona, že respektování soukromého života v sobě musí zahrnovat do určité míry i právo na vytváření a rozvíjení vztahů s dalšími lidskými bytostmi. Ochrana osobnosti a soukromého života fyzických

osob proto nesmí být interpretována restriktivně; v konkrétních věcech bude vždy potřeba zohlednit všechny jejich individuální okolnosti a v hraničních případech založit řešení na obecně akceptovaných pravidlech posouzení střetu práva na informace a práva na ochranu soukromého života, popř. osobních údajů v duchu zásady proporcionality.

Povinný subjekt neshledal důvod ke sdělování údajů dle žádosti žadatele, tedy přesný časový rozpis přítomnosti zaměstnankyně na pracovišti. Dle § 8a a § 8b informačního zákona, lze poskytovat osobní údaje pouze v souladu s právními předpisy na ochranu osobních údajů. Poskytnutí údajů o příchodech, odchodech, návštěvách lékaře či přestávkách zaměstnanců by představovalo nepřiměřený zásah do práva na ochranu soukromí zaměstnance, pokud by nebylo odůvodněno zvláštním veřejným zájmem. Ten v tomto případě povinný subjekt nespátňuje.

Povinný subjekt uvádí, že se jedná o takové údaje, které mohou subjekt údajů samy o sobě poškodit, a může být v zájmu subjektu takovéto informace veřejnosti nesdělovat. S ohledem na výše uvedené převažuje dle povinného subjektu právo na ochranu osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje nad právem na informace a bylo rozhodnuto o částečném odmítnutí žádosti žadatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Povinný subjekt jako orgán povinný musí posuzovat poskytování informací o své činnosti „přiměřeným způsobem“ a vycházet ze skutečnosti, že právo na informace není právem absolutním.

Po posouzení splnění všech podmínek ve společných souvislostech i každé samostatně, tedy po provedení „testu proporcionality“, dospěl povinný subjekt k závěru, že v tomto konkrétním případě převažuje potřeba ochrany práva na soukromí, práva na ochranu před neoprávněným zveřejňováním informací proti samotnému právu na informace.

Na základě posouzení výše uvedeného dospěl povinný subjekt k závěru, že žadatel nenaplnuje podmínky pro poskytnutí informace.

Povinnému subjektu tak nezbyvá než uzavřít, že žadateli nelze požadované informace poskytnout.

Vzhledem k výše uvedenému nelze žádosti o informace vyhovět a tímto ji povinný subjekt **z části odmítá**.

K bodu 1 Vaší žádosti sdělujeme následující:

Žádost o zřízení VPS u subjektu, jež má v souvislosti se zřízením VPS uvedeno na dodatkové dopravní tabulce (svislé dopravní značení) RZ = 7B4 4439, byla podána ke dni 10.07.2025.

K bodu 2 Vaší žádosti sdělujeme následující:

Zaměstnankyně byla dne 22.10.2025 na pracovišti přítomna, nikoliv však po celou dobu pracovní doby.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání písemně nebo ústně do protokolu do 15 dnů ode dne jeho doručení k Magistrátu města Brna, Malinovského nám. 624/3, 602 00 Brno, prostřednictvím **Úřadu městské části města Brna Brno-Židenice**, Gajdošova 7, 615 00 Brno. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po dni doručení rozhodnutí.

Odvolání musí mít náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu a současně dle ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu musí obsahovat údaje o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu ho napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo.

Ing. Anna Janáčková
vedoucí Odboru majetku, dopravy a životního prostředí

podepsáno elektronicky

POČET STRAN 4

OBDRŽÍ

